

pibat [von Stamm II.]:

- an 1) āndhas 319,1. -antas 1) madirām mā-
-antam 2) 653,7. dhu 415,11.
-antā [du.] 1) mādhas -antis [N. pl. f.] 1) apās
180,1 (vor u). 469,7 (erg. gāvas).

Part. Perf. papivās, schwach papús:

- ivān 1) pitūm 61,7; su- -ivānsam 1) asyā (sō-
tāsyā 202,10; sōmam masya) 488,1; sutā-
284,3; 911,3; somiām sya 277,5; 383,2.
mādhu 920,9; asya -ūsas [G.] 2) te (in-
(sōmasya) 383,3; 384, drasya) 870,2.
11; yāsya (sōmasya) -ivānsā [du.] 1) sutā-
938,5. sya 108,13.

papānā:

- ās 2) mitrás nāvīyān (indras) 485,7.

Part. des Desid. pīpīṣat [von Stamm II. des Desid.]:

- ate 6) asmē 483,1.

Part. II. pītā [vgl. indra-pīta]:

- ās 1) ayām (sōmas) (hītsú); (sōmās) 622,
488,3. — indus 668, 12 (hītsú).
12 (hītsú). 4.10; 757, -āsas ā: añcāvas 629,
6; 798,41; sōmas 705, 19.
21. -ās 1) sutāsas 333,2;
-ām 1) sōmam 179,5 (sōmās) 668,5; 945,
(hītsú). 2. 3; mādās 458,4.
-āsas 1) sōmāsas 168,3

Part. III. pātī:

- ā 1) sutām 622,26. sōmam 464,3; 485,
-ā (mit astu) 2) sutām 15.

Inf. pātu:

- avē 1) 280,5 tām (sō- 713,1. 9; 716,4; 723,
mam) u te mījanti... 8; 728,3; 736,3; 763,
pātavē u. 1; 810,10; 812,5; 820,
-ave 1) vār 116,22; su- 15; vīśabhāya 207,5;
tām 498,2. — 2) in- yuvābhyām 108,2.
drāya 28,6; 678,10;

Inf. pibadhi [aus Stamm II. gebildet]:

- yē 2) 88,4 ūrdhvām nunudre utsadhīm ~; 266,
15 kōcam sisice ~; 323,5 mādhas āgram
prāti dhat ~; 485,14 prā hoṣi sōmam virāya ~;
608,2 asthāt sōmam indrāya vāyave ~; 809,
20 und 1026,3 tām (sōmān) ūpa yātā ~; 1027,3
āti riktam ~.

Absolutiv pītvā, pītvi:

- ā 1) asyā (sōmasya) 870,8; mādasya ha-
4,8; mādhas 678,7; ryatāsya āndhasas
asyā mādānaam de- 922,9.
vāsya (sōmasya) 701, -i 1) sōmāsya 274,7;
6; asyā mādānaam 881,8; 939,1; sōmam
735,7; yāsya te (sō- 685,10.
masya) 820,2; vīśnas

Verbale pā

enthalten in pra-pā, und mit Nomen verbunden
in agre-, añjas-, rtu-, řdū-, kilāla-, tapu-
payas-, pūrva-, madhu-, çukrapūta-, çuci-
çīta-, suta-, soma-, hari-, haviṣ-pā, und in
dem Superlativ indra-pātama.

(pānsú), m., Staub AV., zu Grunde liegend
im folgenden.

pānsurā, a., staubig [von pānsú].

-é [Lo.] wol padé zu ergänzen 22,17.

(pākā), m., das Kochen, Reifen [von pac],
enthalten in kṣīra-pākā und in çīta-pākā.

pāka, a., ursprünglich wol die Eigenschaft
eines Säuglings [2. pā] bezeichnend, daher
ganz jung, und als m. Junges eines Thieres
oder Kind. Im RV. nur in den daraus ent-
springenden Bedeutungen 1) *kindlich, schlicht*,
arglos; 2) *unkundig, nichtwissend*, beson-
ders von Menschen im Gegensatz zu der
Weisheit der Götter.

- as 2) 833,6 (neben -ena 1) mānasā 620,8
āpracetās; ahām 854, (cārantam); 940,4.
5; 164,5 (neben āvi- -āya 2) 243,7 (— cid cha-
jānan). dayati); māhyam 301,
-am 2) 31,14 (prā-çāssi), 2.
mā 164,21.

pākatrā (von pāka), 1) ohne Arg, ohne Falsch
638,15 (wo viersilbig, wahrscheinlich pāka-
tarā zu sprechen) ~ sthāna devās. — 2) ohne
Einsicht 828,5 yād ~ mānasā dīmadakṣās nā
yajñāsya manvatē mārtyāsas.

pāka-dūrvā, f., eine Pflanze [von pākā und
dūrvā Hirsengras].

-ā 842,13 (AV. çāṇḍadūrvā).

pākavāt [von pāka], redlich, aufrichtig 926,3.

pāka-çānsā, a., arglos [pāka] redend [çānsa].
-ām 620,9.

pāka-sūtvan, a., mit redlichem Sinne [pāka]
Soma pressend.

-anas [Ab.] 912,19 (pībāmi ~).

pāka-sthāman, m., Eigennamen eines Mannes.
-ā 623,21 (kōrayānas). 22. -ānam 623,24.

(pākya), pākīā, f., Unverstand, Einfalt; Instr.
in Einfalt, im Unverstand.

-ā [I.] 120,4; 218,11; 851,3.

pājas, n. Die Grundbedeutung ist die des
funkelnden, strahlenden Lichtes, besonders
wie es vordringt und sich ausbreitet über
Himmel und Erde (vgl. pājas açret 248,1,
295,5; 519,4; 526,1); an diese letzte An-
schauung knüpft sich der Begriff der glän-
zenden, schimmernden Fläche, worunter im
Singular der Himmel, im Dual Himmel und
Erde verstanden werden, und an den Begriff
des Vordringens, der des kräftigen Andrangs
(vom Winde u. s. w.). Zu vergleichen ist alt-
hochd. funcho, neuhochd. funke, funkeln (Gr.
gr. II. 60, nr. 601), was auf eine germ. Wurzel
*fank, sanskrit *pañj, *paj zurückführt,
welche mit piñj (lat. ping-) in engem Zusam-
menhange steht [Fi. 424]. 1) *funkelnder*
Glanz, Licht, Lichtschein; 2) *glänzende*,
schimmernde Fläche vom Himmel, du. von
Himmel und Erde; 3) *kräftiger Andrang*.
— Enthalten auch in prīthu-pājas, sahāsra-
pājas.

- as 1) von der Sonne 248,1; 263,3; 300,1;
115,5; vom Feuer 355,2; 519,4; 526,1;